

L'INTRANSIGENT

Val 10 cènts.

PERIODIC NACIONALISTA DE JOVENTUTS

BARCELONA
24 de Gener 1919

(ADHERIT A LA «UNIO CATALANISTA»)

Els Catalans son a las vores del Rhin

Els germans nostres que varen sortir de les terres catalanes per a portar sa energia i sa sang a la Santa causa de la Llibertat dels pobles, són ara a les vores del Rhin, son més enllà encare a Oggerheim, Manheim, Frankenthal. Les aigües verdoses del Rhin llegendaries, han batejat la bandera d'or i flama estrellada, la cerimonia fou imponent, oficials luxemburgesos, francesos, sub-oficials catalans n'aixecaren acte; aquells homes, pocs desgraciadament, suficients encare per a subjectar aquelles poblacions alemanyes, són del regiment que el Kaiser va donar per anorreat cinc voltes, són d'aquell regimet que a Hangart derrotà dos divisions de la guardia, que

Els malaguanyats heroics Ernest Casalta i Guillem Estupinyà, que moriren lluitant contra els "Boches" el del mig es en Daniel Domingo, heroic i valent qui dirigeix el periòdic editat als camps de batalla "La Trinxera Catalana". A hores d'ara en Domingo, acompanyat d'altres catalans ha passat el "Rhin" alçant damunt les corrents del riu la nostra senyera de les "quatre barres" i cridant "Visca Catalunya Lliure".

el mateix Kaiser volia condecorar com el Regiment mes heroic del mon, per aquest fet d'armes, són d'aquell regiment que si homes mancaven, a cada batalla perdía el 50 o 60 per cent dels efectius, homes sortien d'arreu i re-feien els batallons com per miracle.

I are, aquelles gents alemanyes contempen admirats per els carrers de les ciutats, els admirables homes de la LLEGIÓ, amb ses banderoles i barrades, passejar seriosos admirables de disciplina, respetuosos, ells que han vist tanta sang, tantes traicions, tants crims inútils, tanta destrucció, que han vist departaments sencers de la França que eren riquíssims destruïts per la metralla.

Per aquells personatjes de segle enrra un dels nostres comtes reis, un Berenguer passar amb catalans per a anar a Colonia, ciutat

qu's banya a les riberes del Rhin a protegir l'ignoscència contra el barbarisme; aquells catalans que generosos han passat el Rhin a portarhi llissons de Noblesa i que al tornar, al mig de la França, com a testimoni etern i deixaran una vila qu's dirà Barceloneta i are la nostra Mancomunitat ha acordat reconstruir un poble, hont Catalunya hi posara ses mans, ja que hi té sa sang.

Sr. President de la Mancomunitat Catalana, no podria ésser aquest poble reconstruït amb ses escoles, ses esglésies, ses eras per batre el forment, sos cups per a espremer el suc del reims, el Vilatje den Beloy-en-Santerre, a dotzenes, potser centenares dels nostres germans duren per sempre més, suplir les ruïnes de ses camps i ses vinyes i ompliran 'ls sobterrànis de son Castell, hon eternament cridaran els germans i supervivents d'aquell poble i recordaran ses glories i guanyaran la fourragera de la Legió d'Honor.

Arnau de Vilanova

Els Voluntaris Catalans per dret propi són els legítims representants a la futura Conferència de la Pau.

Els voluntaris catalans i les reivindicacions catalanes

Jo no conec personalment a cap dels voluntaris catalans que han lluitat per la causa dels Aliats en la guerra mundial; així és que no puc respondre dels movils especials que induïren a cada un d'ells a pendre l'arma i arriscar la vida per una de les colles en lluita.

Però el que si puc assegurar és que sa decissió ha sigut un gran bé per a Catalunya, en el sentit de que l'ha feta bel-ligerant en prò dels exèrcits que defensaven la supremàcia del dret sobre la força i la llibertat dels pobles oprimits. El nombre dels nostres voluntaris i la proporció d'ells desapareguda és enorme en relació amb el nombre d'habitants de Catalunya, sobre tot tenint en compte la circumstància de que la nostra nació no podia obrar pel seu albir, estant junyida a un Estat en el qual hi predominaven vents contraris.

Els, doncs, els voluntaris catalans, han posat en bon lloc la nostra Pàtria; i nosaltres, els catalans que'ns sentim espiritualment sublevats contra els atrabiliaris invasors de Sèrbia, Bèlgica i altres pobles, devèm honorar son bell gest heroic que ha sabut interpretar i representar perfectament el sentir de la immensa majoria de l'opinió catalana.

Cal que Catalunya, pública i solemnement, els ho agraiexi. I ho cal més per que es de temer que'l seu inmens sacrifici no sia prou ben reconegut i correspost pels qui l'aprofitaren.

Molt se diu sobre si l'alcans de la clàusula Wilsoniana que proclama el

respecte a la voluntat dels pobles arribarà solament als que han intervingut com a bel-ligerants en la grant lluita; i fins algú assegura que no es posarà atenció en el nostre problema de deslliurança per trobar-ne en aital cas, menys preantse aixi en absolut l'unànim voler de Catalunya, repetidament manifestat aquests dies en totes les formes i colors, fins amb el vot explícit dels mateixos voluntaris catalans.

Si així fos, el sacrifici d'aquests hauria sigut més grat, perque de son fruits en res n'hauria participat la Pàtria llur; però no per aixó resultarà infructuós, si ha eccés en molts cors de flama d'un ardent patriotisme que abans potser no hi havia, trovant-se disposats a donar en el successiu llur sang per la pròpia llibertat.

Després de tot, si els Aliats no volguessin escoltar i atendre en aquests solemnes moments la veu del nostre poble demostrarien estar dominats pel odiós egoisme que ells mateixos combateren i no per l'esperit de justícia que proclamaven com a senyora de lluita.

El tal cas, els verdaders compions del Dret haurien sigut tant sols els voluntaris catalans al defensar la llibertat de tots els pobles oprimits, sense distinció de cap mena; no pas els que, barallant-se sols en defensa pròpia, haurien oblidat en l'hora del triomf als que'ls ajudaren per no comptar amb força bruta suficient per a fer-se respectar per si mateixos la justícia que reclamen.

M. FOLGUERA I DURAN

Camil Campanyà, que fou President de la "Joventut Catalanista". (Adherida a la Unió Catalanista) deixà la seva pàtria, per a morir als camps de l'ha mort d'Europa per la nostra llibertat.

L'ensenyia tricolorada de la "Legió Estrangera" escoltada per catalans, quina dintre de pocs dies serà condecorada amb una lleçada de les "quatre ditades d'En Vifret" per nostres prohoms.